



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

De adiuratione Diaboli 57

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

dilecti Filij sui rursus sanctificasse, posteaquàm propter peccata nostra maledictioni subiecta fuerant. Adhæc Patrem per Dominum nostrum Iesum Christum semper ex animo inuocare debent, vt ipsis largiri velit, quo gratuitam eius benedictionem, quam dilectus Filius eius per mortem suam nobis acquisiuit, in omnibus rebus sentire ac percipere queant.

Et hoc debent Christiani in vsu omnium rerum, non salis tantum præstare. In eo verò nullus est exorcismus, quod aduersarij probare frustra in se receperunt.

Porro quod aduersarij eodem in loco scribunt, Ecclesiam ab initio credidisse, quod Creaturæ per benedictionem purificentur, & virtutem adipiscantur inferuendi nobis ad salutem per fidem, id pleniori explicatione opus habet. Deus operatur omnia in omnibus, suisque creaturis vtitur prout vult, vel ad puniendos vel iuuandos homines: ipsiusque est omnis virtus, per quam creaturæ nobis salutiferæ sunt.

Quòd autem per verba Benedictionis noua quædam vis creaturis indatur, quæ in ipsis maneat ac perduret, de eo quemadmodum nullum habetur ex verbo Dei testimonium, cui soli Christiani fidem habent, ita nec veteres Ecclesiæ quicquam crediderunt.

Iam verò quantum pertinet ad vsum salis adiurati, nempe quod in os baptizandi immittitur, manifestum est, eam consuetudinem non esse vetustam. Eius enim nec Tertullianus, nec Dionysius meminerunt. Significatio bona est, videlicet quod Christus Dominus in sacramento Baptismi det suis Spiritum ac sapientiam Crucis, & mortificationem veteris Adami, per quam homo à putredine malarum cupiditatum præseruetur, perinde vt alias carnes à putrefactione ministerio ac virtute salis conseruari solent.

Verum quinam plus utilitatis & ædificationis significatione ista adferunt, num qui solum ac nudum signum missionis salis in os baptizandi apud Baptismum, sine vlla ipsius explicatione coram paucis quibusdam hominibus vsurpant, an verò ij qui signum quidem præmittunt, significationem autem apud Baptismum coram tota Ecclesia Christi, semper ex S. scriptura claris ac perspicuis rationibus, summæque cum religione declarant & inculcant?

Quarta pars.

De Adiuratione diaboli.

CAP. LVII.



QUARTA accusatio est de Exorcismo diaboli, qui ex infantibus eiurari debeat, quòdque in libro Reformationis Exorcismus Catechismo postpositus sit.

EXorcismi, quibus potestas Satanae à Baptizandis eiuratur, antiquae consuetudinis & obseruationis sunt. Verum tamen est, quod nullum habemus à Christo Domino nostro de illis mandatum, neque etiam à S. Apostolis. Ac verisimile quidem est, hunc Exorcismum, & diaboli ex Baptizandis eiurationem etiam esse non mandatam operis Apostolorum imitationem, qui eius, sicut praeceptum, ita etiam potestatem habuerunt, quorum vtrumque iam dudum apud nos desit.

Hoc quidem verum est, quod omnes qui Christo Domino nondum incorporati sunt, sint sub potestate diaboli, à qua solus Dominus nos liberat & redimit. Quando autem Deum per Dominum nostrum Iesum Christum super infantes nostros inuocamus, ut eos ab omni potestate diaboli liberare, & in regnum filij sui transferre velit: & hoc ab eo oramus vera & solida fide, freti promissione Dei, quod noster & seminis nostri Deus & Seruator esse velit, quodque Christus Dominus dixit, *Sinite pueros venire ad me, & benedixit eis: atque hac fide infantes nostros baptizamus*, tunc reuera diabolus ab eiusmodi infantibus propulsus & abactus est. Nam in S. Baptismo purgantur à peccatis, & Christo Domino nostro induuntur. Et de hoc mandatum habemus ac promissionem Dei.

Ceterum cum diabolo ipso multa loqui, ipsum adiurare, eique precipere ut exeat ab infantibus, perinde ac si infantes à diabolo obsessi sint, quemadmodum erant hi, è quibus Christus Dominus & Apostoli, ad hunc modum precipiendo & adiurando, demonia eiecerunt atque eiurarunt, de eo sane neque mandatum neque promissionem habemus Domini. Et alioquin quoque satis horribiliter sonat.

Aliud namque est, In potestate diaboli esse propter peccatum, sicut nos omnes, pro dolor, in ea nati sumus: atque etiam omnes hi sunt, qui in spontanea peccata prolabantur: aliud verò, à diabolo obsessum esse. Cum igitur ad eos, qui à voluntariis ac grauibus peccatis absoluuntur, atque hoc modo rursus ex potestate diaboli eripiuntur, inque regnum Christi transferuntur, dici non soleat, *Exi immunde spiritus*, vel *Precipio tibi ut ex eas ab hoc seruo Christi*, &c. quomodo quadrat, ut hoc modo super infantes dicatur? Ad hæc constat, quod homines huic non mandatae diaboli adiurationi, quam non intelligunt, longè plus tribuerint, quam conueniat. Quare etiam propter abusum meritò prætermissa est. Liber tamen hanc rationem non penitus omisit, sed temperauit iuxta id, quod in verbo Dei nobis mandatum & promissum est: Et hoc omnibus Christianis facile satisfacet.

Iam quod aduersarij accusant Librum, propterea quod Exorcismum Catechismo postposuit, id quod Ecclesiae aduersetur, demonstrandum illis erat, vbinam Catholica Christiana Ecclesia præceperit, ut Exorcismus antè Catechismum administraretur. Dionysius nullam penitus mentionem facit de tali Exorcismo, nempe quod is qui Baptismum ministrat, diabolam à Baptizando eiurare debeat, adhuc cum Baptizare fit Chri-

fit Christo Domino incorporare, reuera etiam est diabolum expellere: quod opus & mandatum Dei per humanum istud figmentum obscuratur & obtenebratur.

Causa verò propter quam Liber Reformationis Catechismum Exorcismo præposuit, est præceptum Domini, qui nobis mandauit, vt mysteria eius in Ecclesia fidelium cum intellectu & ad edificationem fidei tractemus, eorumque ignorationem & contemptum, quantum fieri potest, caueamus. Iam verò certum est, Infantes, qui ad Baptismum adferuntur, nihil eorum quæ ibi aguntur intelligere. Adhæc nullum habemus præceptum, quod aliquid ibi debeamus eum diabolo loqui. Quamobrem debemus ex autoritate mandati diuini, omnes actiones ibi ita instituere, vt etiam presentes per eas edificentur, vera fide pro infantibus orent, sacrumque Baptismum infantibus vera deuotione petant, ac percipiant.

Cum igitur adhuc, proh dolo! homines propter non intellectam baptizandi consuetudinem, parum admodum de S. Baptismo sciant, Catechismus autem instructio sit, quæ tantum ad eos qui intelligunt, fieri potest, consequitur sanè, Catechismum ex autoritate verbi Dei reliquis omnibus præmittendum esse, cumque presentes probè edocti & ad diuinam hanc actionem preparati fuerint, tum demum preces pro infantibus fundi, & Exorcismum peragi debere.

Et in hac parte rursus demonstrant Aduersarij, quod nihil aliud nisi impias contentiones ac suggillationes contra opus Christi querant. Commemorant ipsi, quanta religione, diligentia & grauitate veteres Catechismum multis diebus ante perceptionem Baptismatis, idque cum intelligentibus exercuerint. Cur igitur id non respiciunt, & grauisimæ ignorationi ac cæcitati populi subueniunt, qui adeò nihil amplius nouit de istis tam sublimibus maximèque necessariis mysterijs? Verùm id ipsos non multum angit, de eoque nihil omnino solliciti sunt, etiamsi tota Religio Christi collaberetur ac penitus intercideret, dummodo ipsis Domino eorum, præeminentia ac pompa salua & incorrupta maneret.

Quinta & octaua pars.

De Catechismo.

CAP. LVIII.

QUINTA & octaua Accusationes hæ sunt, Librum Reformationis præcipere, vt Catechismus non erga paruulos, sed erga parentes & sponsores seruetur: quodque patrini ita pro se, suoque nomine diabolo abrenuncient, & ad omnes symboli Apostolici articulos respondeant, ac si ipsi rebaptizandi essent.

Responsio.

ECCE calumniam, & immeritam prorsus reprehensionem. Debet ne verbum Dei ad illos proferri, qui id non intelligunt, hoc est, vt D.

M